

KÁNYA

TELEPÜLÉSKÉPI ARCULATI KÉZIKÖNYV

TARTALOMJEGYZÉK

1. Bevezetés 3

2. Bemutató 5

Történelmi, természetföldrajzi bemutatás

3. Örökségünk 8

A településképi szempontból meghatározó építészeti, műemléki, táji és természeti értékek, településképi jellemzők

4. Építészeti útmutató, ajánlások 11

Telepítés

Tetőhajlásszög

Magasság

Tetőforma

Terepalakítás

Színek

Kerítések

Kertek

Erkélyek, tornácok

Ajtók, ablakok

Homlokzatképzésre

Részletek

5. Mai példák 26

6. Utcák, terek 27

7. Hirdetések, reklámtáblák 28

8. Impresszum 29

BEVEZETÉS

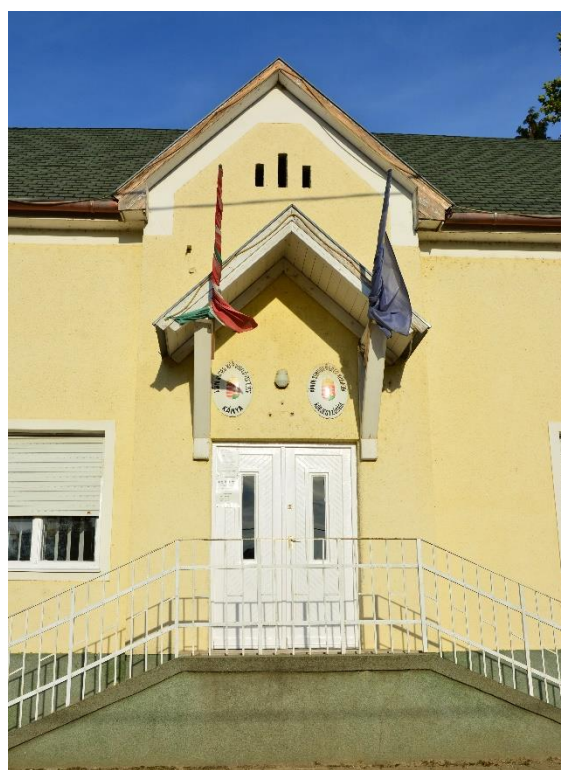
A helység településképi arculati kézikönyve a település természeti és épített értékeit hivatott bemutatni. Célunk a kézikönyv elkészítésével, hogy mind az itt lakóknak mind pedig azoknak, akik abban gondolkodnak, hogy a jövőben ideköltöznek, megmutassuk azokat az épületeket, kerítéseket, kerteket stb., amiket mi jó, a település arculati képébe illeszkedő és követendő példának gondolunk.

Szeretnénk, ha a kézikönyv elősegítené a tudatos építési, építkezési formák megismerését és alkalmazását.

A környezetünk, utcaképünk, településképünk esztétikája nem emblemikus épületekkel érhető el, hanem rendezett, egymáshoz hangulatban, színben, homlokzatban, tető kialakításban illeszkedő építményekkel. A szabályok közös kialakításával meghatározhatjuk, melyek azok az építészeti, környezeti és kulturális értékek, amelyek követendők a településen. A településen a térség népi építészetének, a hagyományos épületek bájának, egyedi karakterének megőrzése, újraélesztése nem a múltba, hanem a jövőbe is mutathat, kiegészülve az innovatív építészeti megoldásokkal. A dokumentum nem lezárt, hanem egy folyamatosan kiegészülő, szemléletformáló kiadvány.

Reméljük, hogy elképzeléseink bemutatásával hozzájárulhatunk a település megfelelő és korszerű kialakításához.

BEMUTATÁS

2

Kánya község Somogy megyében, a Tabi járásban található. Szomszédos települései Tab, Tengőd, Bedegkér, Somogyegres. A település lakónépessége a 2015-ös adatok alapján 422 fő.

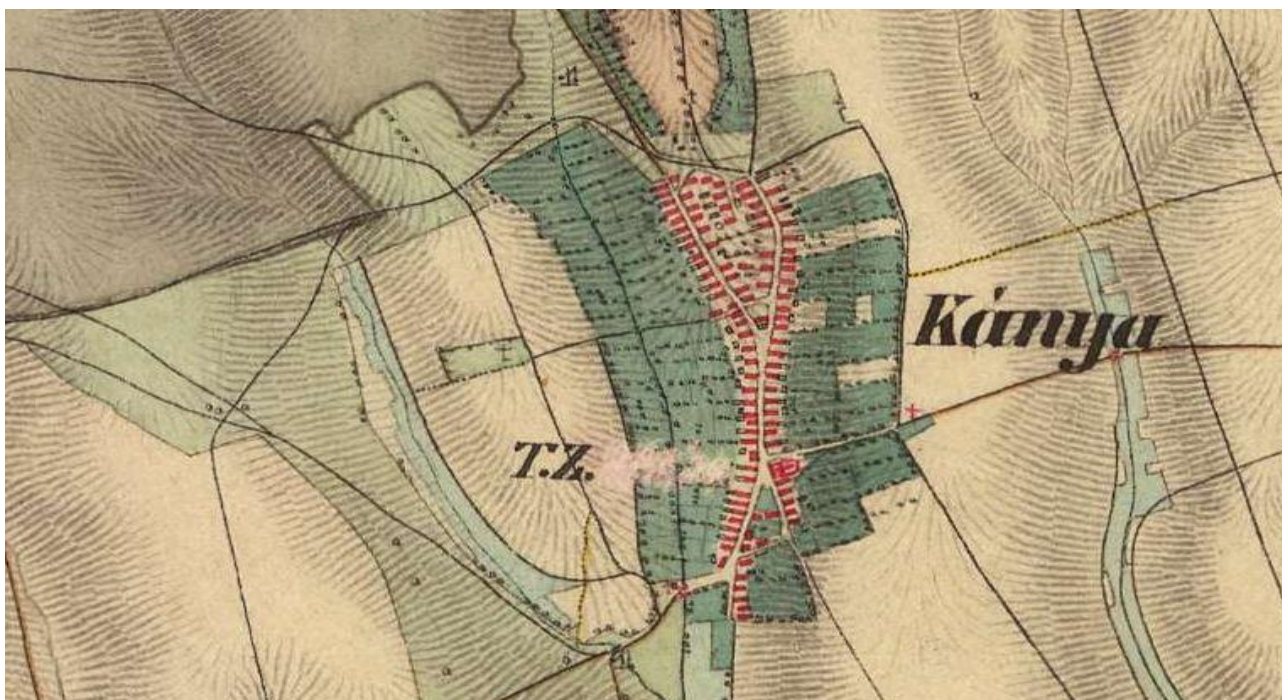
Történelmét tekintve igen nagy múltra visszatekintő település. Kánya már az első Árpádházi királyok idején lakott hely volt, 1057-ben keltezték azt az adománylevelet, melyben Kányát Mór pécsi püspöknek adományozta Radó nádor. 1107 körül került a dömösi prépostság tulajdonába, Álmos hercegnek, Vak Béla király atyjának adományaként. 1250 körül Ompudnak nyolc por tája volt Kányán. Az 1330-as évek elején már templommal rendelkezett, melyet Szent Miklós tiszteletére szenteltek.

1.térkép: Az első katonai felmérés (1763-1787)

Ez a templom a mai temet dél-keleti sarkánál állhatott. 1309-ben birtokosai között találjuk Fülöpöt, - Ompud fiát, - akit itteni birtokai után Kányai Fülöpnek is neveztek. Kányai Fülöp h embere volt Károly Róbertnek, elkísérte t, 1319-ben a szerb király, Miluten ellen vívott csatájában. Fülöp (említi Hédervári/Tamási Fülöpként is) a tamási vár kapitánya volt. Halála után az általa épített, tamási várhoz tartozó, remetei (Borskérnek is nevezett) templomban temették el. Mivel Fülöp fiú utód nélkül hunyt el, egy 1358-ban keltezett ítéletlevél szerint birtokai Ozorai Sándor- ra, leányunokája férjére szálltak. 1348-ban a Héderváriak kezére került a község. A pápai adókönyvek 1333-34-ig egy István, 1335-ben pedig egy Benedek nevű papjáról tesznek említést.

A Hédervári család levéltárában több említést is találhatunk a községről. 1443-ban két Kánya nevű település is szerepel benne; Olasz- és Magyarkánya. Ezek a falvak a mai Pusztatetőnek nevezett dűlő mentén feküdtek; a mai Táncsics tér és a Csapás dűlőút között. A település neve utal arra, hogy a kiterjedt kapcsolatokkal rendelkező dömösi prépostság Olaszországból, a szőlő művelésére, vincelléreket telepített le. 1531-ben Hédervári Ferenc végrendeletében találkozhatunk ismét a település nevével, amikor végrendeletében Nagy Balázs féle szőlőjét és Aranyos szőlő birtokait feleségére Rokonoki Dorottyára hagyja.

2. térkép: A Második Katonai Felmérést ábrázolja

Kánya ekkor már mezőváros (oppidium) volt, hírét szőlőskertjeinek és jó borának köszönhetette. 1544-ben foglalták el a törökök a községet. A török időkben 15 házzal vették fel az 1573-74 évi adólajstromba. A XVI. században többen is nyertek részbirtokot a községben. A krónikák Hédervári Ferenc mellett, Nádasdy Tamásról, Orosztonyi Péterről, Perneszy Farkasról és Henyei Miklósról tesznek említést. A Hédervári családot az udvar átmenetileg megfosztja kányai birtokaitól egy török elleni csatában elszenvedett vereség miatt, később azonban, 1658-ban, birtokaikat ismét visszakapják. 1686-ban véget ér a török uralom, Kánya ismét a tamási vár fennhatósága alá került.

1715-ben az országos összeírás Kányát 19 telkes 3 kisházassal településként említi. A hódoltság után, 1689-ben tért át a lakosság a katolikus hitre, elsősorban az andocsi jezsuitáknak köszönhetően. A Rákóczi szabadságharc idején ismét elpusztult települést, új földesura Viczay Ádám azonban újrateremtette a Sopron megyei Kapuvár és Vitnyéd környékéről. A vallási türelmetlenség idején, 1711-ben, Tengődről több református is idemenekült, akik csak később 1748-ban hagyták el Kányát és költöztek vissza. 1735-ben nagyobb szőlőtelepítésre került sor, amikor a község új földbirtokosa, Kenesey István engedélyt adott a csepőgei és remetei szőlőhegyek betelepítésére. 1753-ban Kányának már 470 lakosa volt. Az akkori falu, a maiától dél-nyugatra feküdt, temploma fából épült, erről az 1729-es látogatás (visita) tesz említést, mint fából épült, tető nélküli, sárazatlan istentiszteleti helyről. 1935. évi látogatási jegyzőkönyv azonban már új állapotokról adott hírt: templomát, melyet Szent Miklós tiszteletére emeltek, kívül-belül sárral tapasztották, náddal fedték és falait kívül-belül meszelték.

Mai templomát gróf Viczay Jóbé építtette fel 1754-ben, mai tornya azonban csak később, 1828-34 között készült el. A településnek már igen régóta volt saját iskolája. Azt, hogy ez pontosan mikor épült fel pontosan nem tudjuk. A mai emeletes iskola (tanoda) 1884-ben készült el. A plébánia épülete 1850-ben épült fel, a régi plébánia helyén. 1789-ben a helyi egyházközség káplánt kapott, majd 1812-ben templomát plébánia rangra emelték. A kiegyezés idején épült fel a Csöpögő pataki vízimálmolm, melyet később gőzmalommá fejlesztettek.

Az I. Világháború súlyos áldozatokkal járt, 44-en haltak hősi halált a község férfi lakói közül. Síremlékeik a községi temetőben megtalálható. A Nagyatádi-féle földreform idején Kilitő-pusztán szándékoztak földet osztani a hadiözvegyeknek és szegényparasztoknak, akik azonban a rossz, nehezen művelhető földeket nem fogadták el.

A község háza 1925-ben, az orvosi rendelő 1927-ben épült fel. 1936-ban elkészült a bedegkéri és a tengődi makadámút, majd kiépült a tabi közút is. Ezzel jelentősen javultak a település gazdasági lehetőségei, terményeit ki tudta szállítani távolabbi piacok felé. A tornyi Schlosberger család 1938-ban felparcellázta és értékesítette Remetepusztán lévő birtokait, ezzel több család is földhöz jutott.

A II. Világháború után alakult meg az első termelőszövetkezeti csoport, melyet 1956-ig még több követett. Kánya 1949-ig Tolna megyéhez tartozott, közigazgatási átszervezését követően a tabi járás részévé vált. A közös tanácsok szervezésének idején Kánya, Somogyegres, Bedegkér és Tengőd településekkel alkotott közös tanácsot, melynek székhelye lett. 1974-ben a termelőszövetkezeteket is összevonták. 1980-ban a Kányai községi közös tanács megszűnt és beolvadt a Tabi Községi Közös Tanácsba.

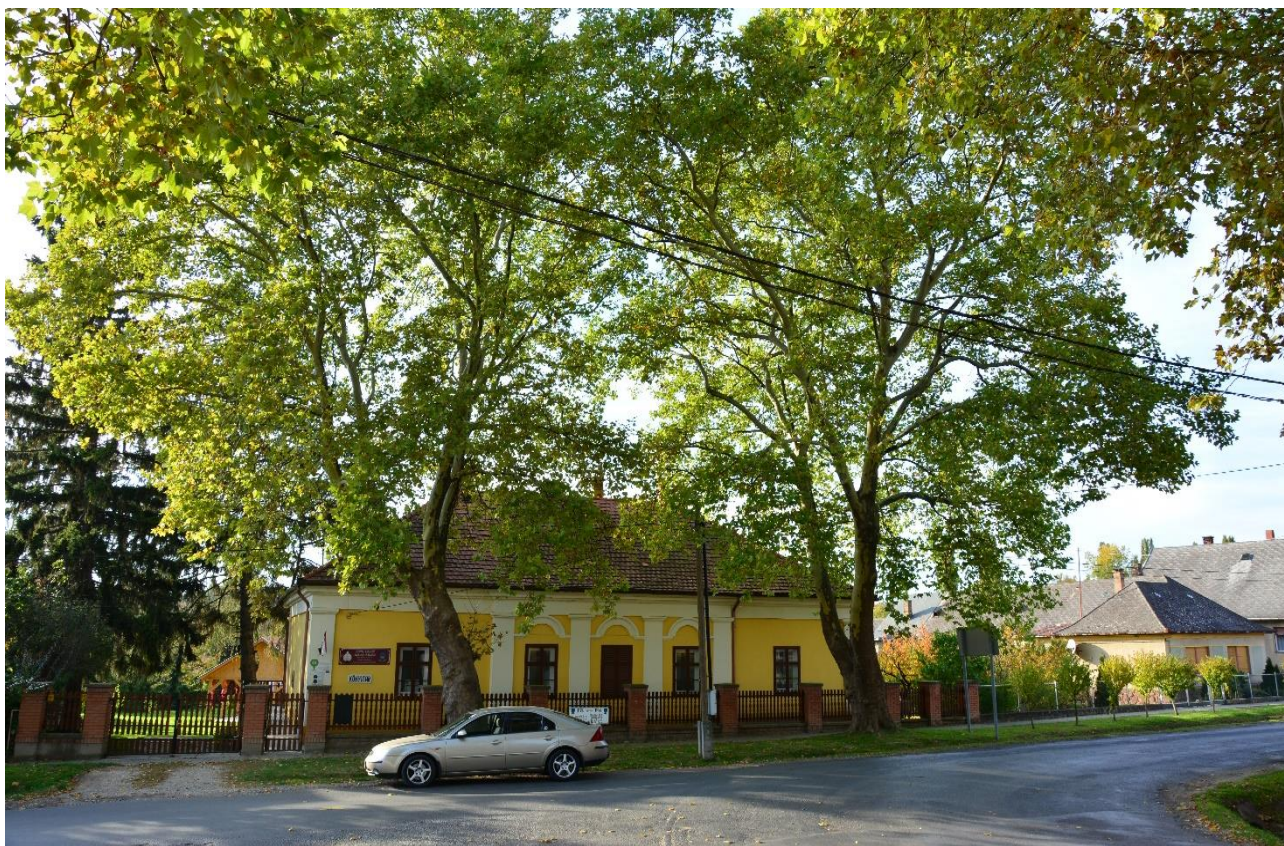

ÖRÖKSÉGÜNK

3

A megye gazdag történelmi múltjának köszönhetően jelentős építészeti és kulturális értékekkel hagyományokkal bír. Somogy megye építészeti örökségére jellemző, hogy a falvak településszerkezete általában "egyutcás", bár több helyen őrizték a korábbi "halmazos" elrendezés emlékét. A változatos domborzati viszonyok nagyban befolyásolták a települések kialakulását, a megye építészetét.

Somogy megye településhálózatának legfőbb jellemzője aprófalvas jellege. A házak vertfalúak, sárból készültek, elől oromfalasak vagy csonkakontyosak. Jellemző a nádfedés, mint helyi építőanyag. A házak bent, a hűvös szobákban kincseket rejtenek, szőttesek, hímezések sokaságát.

Somogy megye építészeti örökségeit főként az aprófalvak, illetve nagyobb falvak utcái hordozzák. A nagyobb városok is szép emlékeket őriznek, ugyanakkor számuk kevésbé meghatározó. A megye falvai jelentős részében a településszerkezet még idézi az évszázados szokásrendet. A vallási irányzatok egykori nagy szerepére bizonyítéku szolgálnak a települések templomai. A lakóépület-állomány eredeti vagy átalakított formában van, s még őrzik a lakáshasználat és építészeti arculat nemzedékek során kialakult hagyományát. Ennek egyik oka, hogy Somogy megye falvainak közel fele kevesebb, mint 500 fő lakossal rendelkezik. Az előregedő, számos esetben fogyatkozó népességgel rendelkező településeken átalakításokat nem volt gazdaságos kivitelezni, a lakosság igényei sem követelték ezt meg, illetve a gazdasági helyzet sem segítette ezt elő.

A falusias népi építészet legkorábbi épületei a parasztházak. A paraszti életformához kötődő lakóházak jól igazodtak a mindennapi élethez. A parasztház kialakítása, elrendezése praktikus volt. Az épülethez tartozó gazdasági építmények, ólak a parasztház természetes tartozékai voltak. A házakon megjelenő népies motívumok a természet szeretetét, a hagyományok tiszteletét közvetítette. Ezek formája, mennyisége függött a tájegységre jellemző szokásoktól, illetve a tulajdonos anyagi helyzetétől. A község parasztházai kezdetben vályogból, később esetenként téglából épültek. Az oldalhatárra épült lakóházak színe jellemzően világos volt, leginkább fehér. Egy nagyobb, vagy két kisebb ablakkal néztek az utcafrontra. Az ablakok fedésére szolgáló zsalugáterek használata elterjedtnek mondható. Tetőformájuk a nyeregtető, vagy kontyvető volt. Jellemző héjazat a cserép, vagy a pala. Az utcákkal párhuzamosan elhelyezett építmények jellemzően közintézményi feladatokat láttak el, vagy valamilyen más szerepet töltöttek be. Ezek több ablakkal kímélve az utcát, jóval nagyobb alapterülettel épültek.

A könnyebb élet vágya, illetve a politikai irányváltás okozta gazdasági átrendeződés az építészetre is kihatott. Kezdetben korszerűsítették, átépítették a házakat, majd megjelentek a szocializmus idején az újabb építésű kockaházak. Ezek a lakóházak más szobaelosztással rendelkeztek, egy más korszak igényeit igyekeztek kielégíteni. A korábbi bájos lakóházak népies jellegét elhagyva épültek. Jelenlétük országos szinten igen jelentős, az egykori iparhoz, bányászathoz kötődő települések esetében kiváltképp.

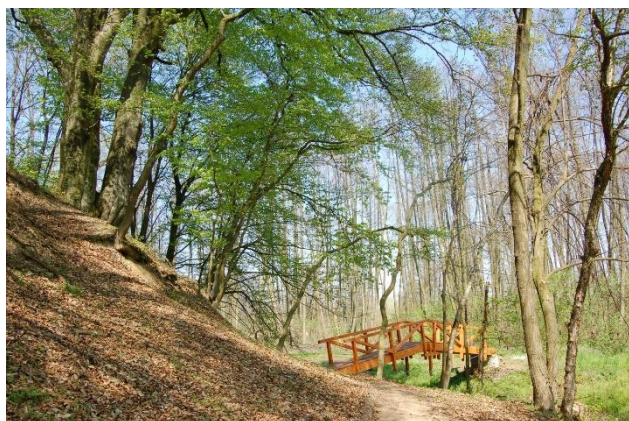
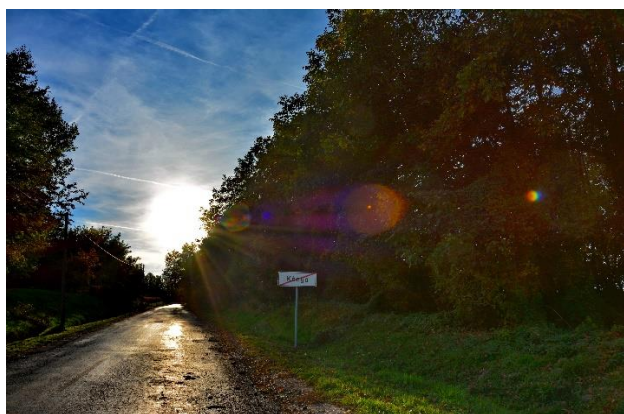
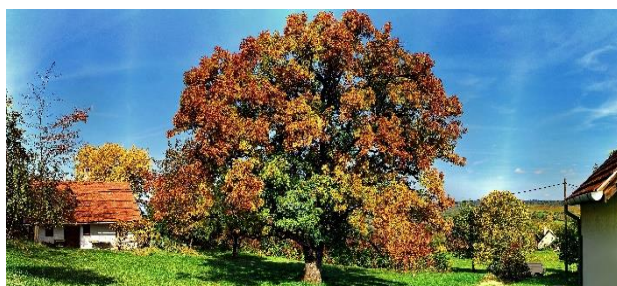

TERMÉSZETI ÉRTÉKEK

A megye legmagasabb pontja Külső-Somogyban található, a Gyugy-hát 312 m. Belső-Somogy átlagos tengerszint feletti magassága 173 m, Külső-Somogyé 186 m, a Zselicé pedig 211 m. Mindhárom terület völgyekkel rendkívül sűrűn tagolt. Belső- és Külső-Somogy teljes völgyhálózatának hossza meghaladja a 9800 kilométert. A domborzati viszonyok tehát sem a közlekedés, sem pedig a betelepedés számára nem jelentenek átjárhatatlan akadályt.

A közvetlen vízgyűjtő területeket tekintve a megye öt (Balaton, Sió, Koppány, Kapos, Dráva) jelentősebb egységre tagolható. A Balaton vízgyűjtő területe a somogyi részeken délről észak felé lejt. A Zala folyó egy rövid szakaszon határfolyó Somogy és Zala megyék között. Legjelentősebb somogyi mellékfolyója a Zala–Somogyi-határárok, mely a megye északnyugati vizeit (legjelentősebb köztük a Marót-völgyi-csatorna) gyűjti össze és vezeti a Balatonba. A Sió vízgyűjtő területeinek Somogy megyei része kis kiterjedésű. A legjelentősebb Somogy megyei mellékfolyója a Kis-Koppány, mely kelet-nyugati törésvonalban folyik.

A megye területe növényföldrajzi tekintetben a Dél-Dunántúl (Praeillyricum) flóraidékéhez tartozik. E flóraidék legjellemzőbb sajátossága, hogy átmeneti jellegű a magyar (pannon) és a nyugati (illir) flórák között. A természetes állatvilág összetételét tekintve közép-európai jellegű a megye.

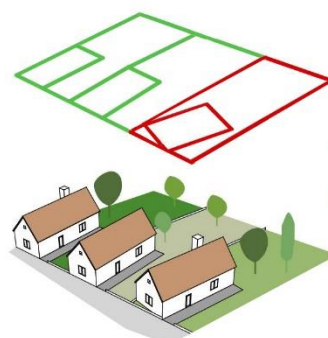
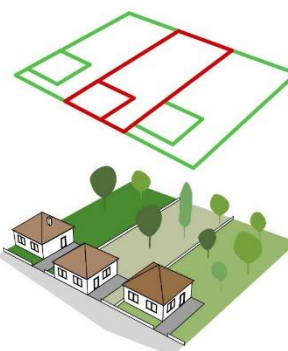
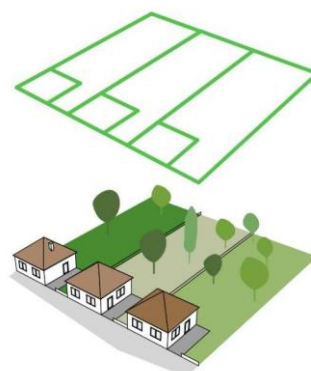
ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓ, AJÁNLÁSOK

Ebben a fejezetben általánosságban jellemző építészeti útmutatók és ajánlások olvashatóak, melyek érzékeltetni kívánják, hogy melyek a javasolt kialakítási lehetőségek, valamint mely általános hibák kerülendőek új épületek építése esetén és meglévő házak felújítása, bővítése során.

TELEPÍTÉS

A településre az oldalhatáron álló beépítés jellemző. Az épületek hossz tengelye nagyrészt az utcára merőleges, idokolatlanul elforgatni ettől a tengelytől nem javasolt.

A lakóházak többnyire előkertes beépítéssel kerültek kialakításra, de vannak utcavonalas telepítések is. Az utcában kialakult építési vonaltól nem javasolt hátrahúzni vagy előrébb húzni az újjonnan épülő házakat. Új épület elhelyezésekor javasolt a szomszédos épületekhez igazodni, az egy vonalban álló házak alkotnak harmonikus utcaképet.

TETŐHAJLÁSSZÖG

A település területén a családi házak tetőhajlásszöge hasonló.

A meglévő épületek közé épülő új háznak hasonló tetőhajlásszöggel kell épülniük, mint környezetükben lévőké. A túl magas, illetve túl alacsony hajlásszögű tetővel rendelkező épületek nem illeszkednek a település utcaképébe.

MAGASSÁG

Törekedni kell arra, hogy egy utcában hasonló magasságú épületek kerüljenek elhelyezésre.

A meglévő épületek közé ékelődő új háznak hasonló magassággal kell épülniük, mint a környezetükben lévőké. A túl magas házak nem illeszkednek a falu utcaképébe. A tematikus ábrán a településen javasolt épületmagasság illeszkedése látható.

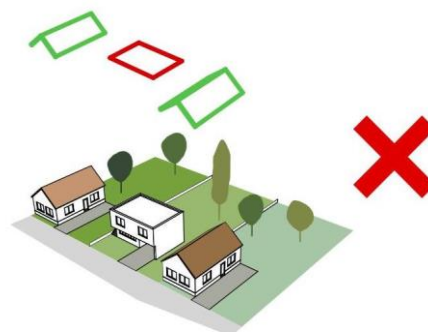
TETŐFORMA

A településen lévő tetőformák igen változatosak főként nyereg-, konty-, és csonka kontytetők.

Új ház tervezésénél a szomszédok figyelembevételével kell illeszkedni a környezethez.

A nyeregtetős házakból álló utcaképbe nem kerülhet tördelt, összetett tetőformájú épület vagy lapostatós ház.

A hazai gyökerek nélküli, „mediterrán” stílusú házak tervezése kifejezetten nem ajánlott a településen.

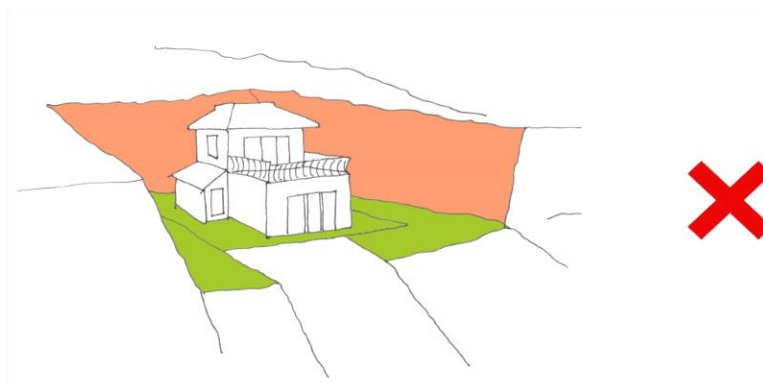
A sematikus ábrákon példák láthatók a településképbe illeszkedő és nem illeszkedő tetőformájú épületekhez.

TEREPALAKÍTÁS

A község a domborzat szempontjából változatos.

Az épületek tervezésénél ügyelni kell a terepviszonyoknak megfelelő telepítésre.

Nem megfelelő, ha az épületet belevájni a terpbe vagy árkot képezni.

SZÍNEK

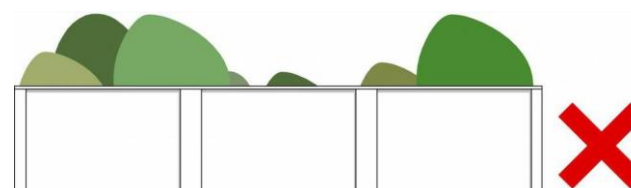
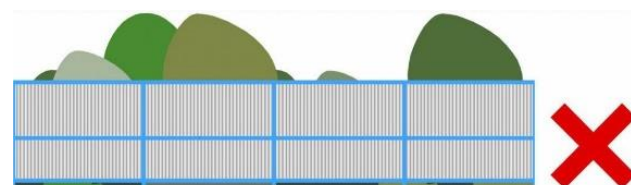
A településen a fehér, vagy világos „földszínek” a jellemzők. A természetes anyag és színhasználattal egységes településkép jön létre. Az eltérő, kirívó színű épületek nem illeszkednek a meglévő házakhoz, így kialakításuk kerülendő.

Nem elfogadhatóak a rikító fémlemezfedések vagy burkolatok sem.

Példák a megfelelő színhasználatra. Javasolt a világos pasztellszínek használata, sötét színű faablakokkal.

KERÍTÉS

A településen az áttört kerítések a jellemzők. Általában fa-, vagy fém anyagú, a régebbiek lábazat és oszlop nélküli kialakításúak, később alacsony, tömör lábazattal, vakolt téglá oszlopokkal kialakított kerítések készültek.

A kezeletlen felületű beton elemes, tömör kerítés kerülendő.

A kerítések színhasználatánál törekedni kell a ház színével harmonizáló színek használatára, fakerítésnél a barna árnyalatai javasoltak.

Teljesen áttört drótfonatos kerítést utcafronton elsősorban kerülendő.

Utcavonalas beépítések esetén elfogadott a tömör falazott kerítések használata is. Ajánlott a környezetben megfigyelhető szerint kialakítani a kerítéseket.

Ajánlott áttört kerítés látható az itt szereplő képen, mely lábazattal és oszlopokkal került megvalósításra.

KERÍTÉSEK

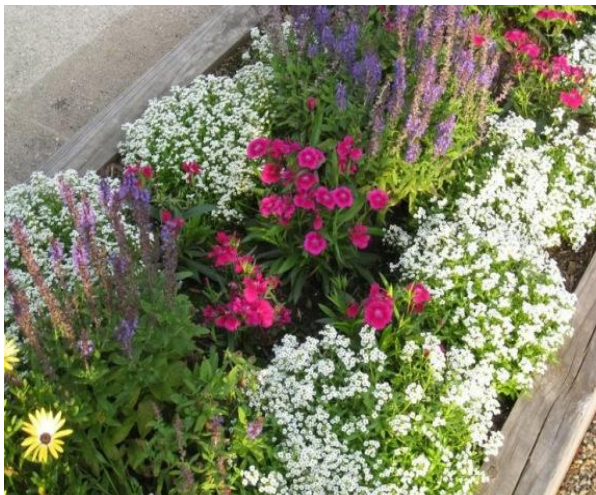
A településen általában áttört fakerítéseket találunk, ezek vizuálisan kevésbé választják el az utcától az előkert területet, mint a tömör téglá, vagy sűrű lécezéssel kialakított fakerítés.

Amennyiben a fa-, vagy fémkerítés sötét színű (sötétbarna, sötétzöld), akkor kontrasztot képez az épülethomlokzat fehér színével, erősen áttört felülete miatt viszont az épületet nem takarja.

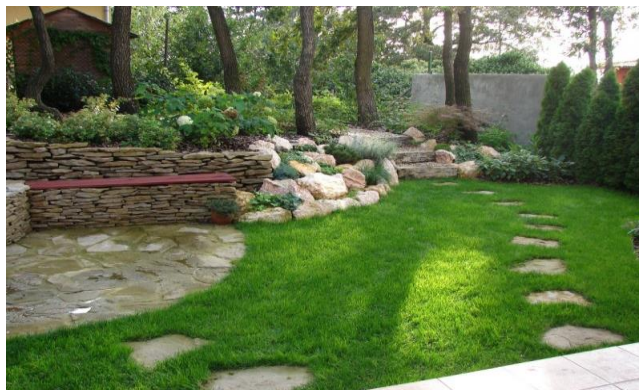
KERTEK

Településképi szempontból fontos, hogyan alakítjuk ki és gondozzuk zöldfelületeinket. A szabadabb utcaszerkezet, áttört kerítések következtében a zöldfelület szövetszerűbb kialakítású, a kerítésen belül kialakított előkertek részek együtt élnek az utcával. Egy-egy szépen megformált kertrészlet az egész utcaképet befolyásolja. A képek nem a településen készültek.

Pihenőkert, udvar

A településen hátsó kertben lévő területeket több évszázadon át megművelték, így biztosítva a helyben élők megélhetését. Ma is több helyen találunk gyümölcsöst, vagy konyhakertet. A XXI. században már vidéken is némileg átalakult az élet, az ember vágyik a pihenésre, melyet leggyakrabban saját kertjében kaphat meg. Ebben segíthet, ha a lakókörnyezetünket igényesen formáljuk. Egy szép pihenőkert a ház mögött, kerti tűzhellyel az életminőségünket javítja.

TORNÁCOK

A magyar népi építészet jellegzetes eleme az oszlopos tornác. A tornác az épülethez viszonyított elhelyezkedése tájegységenként, illetve a tulajdonos vagyoni helyzete függvényében is változó volt. Az oldaltornác készült mellvéddel és mellvéd nélkül is. A tornác oszlopainak, mellvédjeinek anyaga többnyire vakolt téglá, de találunk faoszlopos megoldást is. Néhány példa látható a változatos tornáckialakításra.

ANYAGHASZNÁLAT

Javasolt tetőfedés a kerámia cserép és a pala.

Kerülendő a hullámpala és fémlemez fedés.

Kerülendő egy tetőn többféle cseréptípus elhelyezése.

AJTÓK, ABLAKOK, KAPUK

Ajtók, kapuk jó példák:

A településen az áttört kerítések javasoltak, ezek készülhetnek fából, illetve fémből egyaránt. Gondos kialakításuk fontos, mert ezek a szerkezetek biztosítják a kapcsolatot az utca és az udvar között.

Ablakok, ajtók jó példa:

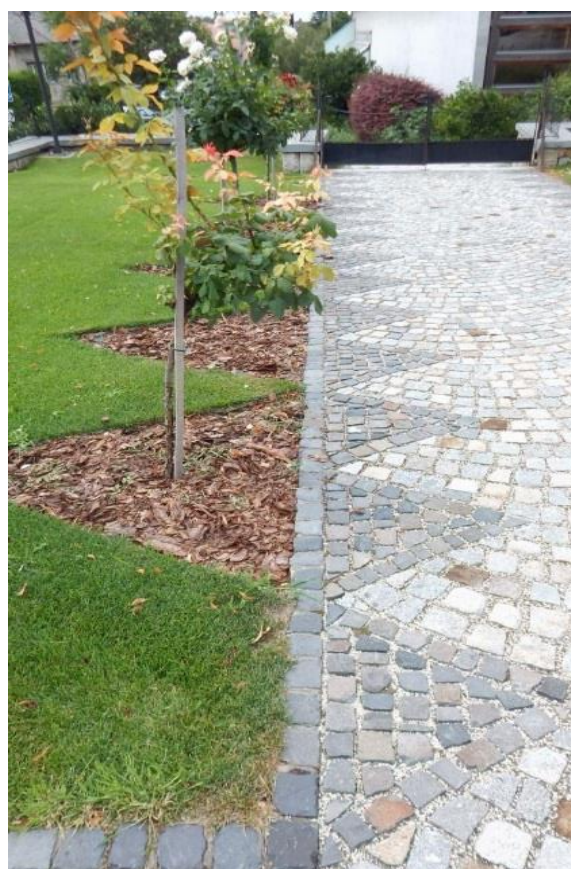
Javasolt a megfelelő arányrendszerű faablakok beépítése, a hagyományos parasztházakon, osztott üvegezésű kivitelben. Az ablakokra zsalutábla, vagy zsalugáter kerüljön árnyékolónak, a műanyag redőnytakaró ablakok beépítése kerülendő.

JÁRDÁK, BURKOLATOK

A beton, aszfalt burkolat helyett javasolt természetes anyagú burkolatkialakítás. Anyaga lehet természetes kő, bazalt.

HOMLOKZATKÉPZÉS

A település épületeinek utcai homlokzatai változók. A parasztházak jellemzően oldalhatárra épültek. A nyeregtetővel rendelkező épületek oromzatán két nyílás biztosította a szellőzést, illetve a fény bejutását. A másik domináns tetőforma a kontytetős kialakítás volt. A héjazatot cserép, illetve a pala jelentette. Minden esetben javasolt a hagyományos szín és formavilág lekövetése új épület építése és meglévő épület felújítása során.

RÉSZLETEK

Az építészeti részletek szép formálása a népi építészet jellegzetessége volt. A mai épületeknél is fontos egy-egy kémény, zsalugáter, homlokzati részlet kimunkálása, úgy, hogy az az épület egészével összhangban legyen. Az épület mellett, az udvarban, utcán lévő tárgyak, építmények is hozzájárulnak az összkép egységéhez. Egy szépen megformált kerti kút, egy gondosan elkészített tornácrészlet is esztétikai értéket hordozhat. A megyében gyakori a timpanonszerű kialakítás. A házak továbbá őrzik a faépítkezés emlékeit.

MAI PÉLDÁK

Meglévő épület felújítása, a település karakterbe illeszkedően

Hagyományos parasztház felújításoknál törekedjünk arra, hogy az épület megőrizze az eredeti karakterét, stílusjegyeit. Az utcai homlokaton lévő két kis, osztott faablakot ne cseréljük nagyobbra, ne helyezzünk elé külső tokos, műanyag redőnyt, betekintés elleni védelemnek inkább zsalutábla, vagy zsalugáter kialakítása javasolt.

Esetleges energiahatékonysági korszerűsítés esetén a fehér színű nyílászárók helyett, célszerű barnás árnyalatú fa szerkezetek beépítése.

A hagyományalapú fejlesztés ott kifejezetten ajánlott, ahol még a településkép őrzi egykori képét. A hagyományokat tisztelő felújítások szép példákat eredményezhetnek.

UTCÁK, TEREK

A település közterei rendezettnek mondhatók. A házak előkerttel csatlakoznak az utcához, ahol az út mellett szintén zöldfelület található.

A település gondozott előkertjei a településképp meghatározói.

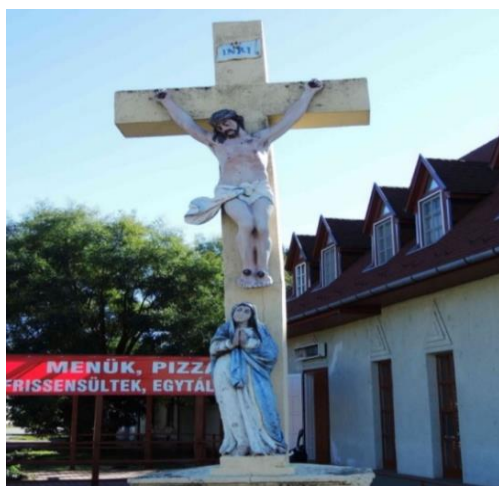
HIRDETÉSEK, REKLÁMTÁBLÁK, SAJÁTOS ÉPÍTMÉNYEK

A településközponti részeken a színes fényreklám helyett a hagyományos cégek elhelyezése javasolt.

A színes, nagyméretű molinók, kerülendő.

A kép nem a településen készült.

A temetőben lévő régi kőkeresztek, gondozásra javasoltak.

A kép nem a településen készült.

IMPRESSZUM

KÁNYA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

Honlapcíme: www.kanya.hu

E-mail címe: kanya11@t-online.hu

Postai címe: 8667 Kánya, Fő utca 170.

Telefon: +36 84/525-261

Polgármester: Léner Ferenc

Főépítész: Farkas István

Főépítész e-mail címe: kanya@foepitesz.com

SZERKESZTETTE: Farkas István, Németh István, Horváth Adrienne

SZÖVEG: Németh István, Bujáki Bence

FOTÓ: Farkas István, Németh István

ÁBRÁK: Lechner Nonprofit Kft.

GRAFIKAI TERVEZÉS: Németh István, Dinnyés Magdolna

Kánya, 2017. december 14.

A kézikönyvben szereplő fotók nem kizárólag a településen készültek!

Az építészeti útmutató, a mai példák és a reklámhordozókkal kapcsolatos témakörökben szereplő javaslatok között, máshol készült fényképeket is beillesztettünk saját adatbázisunkból, hogy olyan mintákat tudjunk bemutatni, amely a település arculatát, karakterét pozitív irányba módosíthatja.

A kézikönyvben kerülendő példaként csatolt fényképek nem a településen szereplő részleteket mutatnak!